

N:o 195.

Af herr **J. Ström** i Transtrand, *i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i vissa delar af lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891.*

I Kungl. Maj:ts till innevarande Riksdag aflämnade proposition n:o 21 med förslag till lag om ändring i vissa delar af lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891 bibehålles fortfarande såsom regel bestämmelsen i lagens 60 § om bidrag af statsmedel med en tiondedel af kostnaden för vägunderhållet in natura.

Detta statsbidrag har tydligen tillkommit för att i någon mån jämnare fördela väghållningstungan och borttaga de orättvisor, som blifva följer af de så högst varierande kostnaderna inom olika väghållningsdistrikt. Skall emellertid detta mål vinnas i någon afsevärd grad, så synes statsbidraget böra utgå med större belopp än en tiondedel.

Ganska allmän har förut den klagan varit, att statsbidraget lämnats i för liten proportion till hela underhållskostnaden. Om nu äfven flera skatteobjekt skulle enligt förslaget komma att lämna bidrag till respektive vägkassor, så komme säkerligen krafvet på högre statsbidrag att än mer göra sig gällande, enär dessa nya skattdragande i många fall förekomma i mindre antal och med minsta bärkraft där, hvarest vägskatten trycker hårdast.

Enligt Kungl. Maj:ts nu framlagda förslag föreslås en lösning af denna fråga sålunda, att de väghållningsdistrikt, som äro med väghållning synnerligen betungade, kunna efter Kungl. Maj:ts bepröfvande erhålla särskildt understöd; men äfven om detta förslag godkännes, så kvarstår

dock såsom orättvist, att somliga distrikt, kanske de flesta, icke finge åtnjuta högre bidrag än en tiondedel, under det några erhöle mer, och hvarigenom distrikten således än mer olikställdes.

Likställighet beträffande deltagandet i kostnaden för de allmänna vägarnas underhåll inom särskilda väghållningsdistrikt synes därför i mer eller mindre mån kunna vinnas endast på det sättet, att statens bidrag höjes för alla; och *full* likställighet torde vederfaras distrikten först då, när staten antingen ensam eller i förening med vederbörande lands-tingsområde kunde öfvertaga hela kostnaden för väghållningsbesväret. Någon så vidt gående ändring synes mig emellertid icke nu kunna på allvar ifrågasättas, och vågar jag därför på grund af det anförda vördsamast anhålla,

att Riksdagen ville besluta sådan ändring i Kungl. Maj:ts proposition n:o 21 rörande lagförslaget om väghållningsbesvärets utgörande på landet, att det statsbidrag, som enligt förslagets 60 § skall lämnas för den uppskattade kostnaden för underhållet af allmän väg, bro och färja, måtte utgå med en femtedel af hela kostnaden.

Stockholm den 7 februari 1905.

Joh. Ström.